

SUA are „o mentalitate de Război Rece”, ajutorul Chinei „a adus beneficii tangibile altor state”, iar mediul de afaceri pentru companiile chineze din SUA „continuă să se deterioreze”.

5 august 2022

Secretarul de stat american Blinken a ținut pe 26 mai, la Universitatea George Washington, în cadrul „Asia Society”, un amplu discurs despre politica Statelor Unite ale Americii față de China.

Partea chineză s-a mobilizat și a caracterizat intervenția Secretarului de Stat ca o acțiune ostilă la adresa ei, oficialul american „exagerând amenințarea venită din partea Chinei printr-un limbaj ambalat cu atenție, intervenind în afacerile interne ale Chinei, calomniind politicile interne și externe ale Chinei și încercând să suprimă și să îngreuească China”.

Strategia de răspuns a Chinei este tentativa de a demonta toate aserțiunile părții americane, punct cu punct, rezultând un text amplu și stufos, care nu face decât să reia

și să sistematizeze declarații anterioare punctuale la adresa Americii sau ale Vestului. În limbajul Beijingului, „să vorbim cu fapte și cu cifre și să dezvăluim lumii înșelătoria, ipocrizia și nocivitatea SUA față de China”. Remarcăm două aspecte din lunga reacției a părții chineze, esențială pentru a înțelege China de azi și, mai ales, China de mâine:

1. Tonalitatea ridicată, ofensată și ofensivă a discursului, care amintește, de fapt, de stilul pe care a fost consacrat în relația bilaterală de către Directorul Biroului Comisiei Centrale pentru politică externă, Yang Jiechi, în faimoasa reuniune de la Alaska din 18 martie 2021, unde s-a întâlnit cei mai înalți oficiali ai diplomațiilor americane, respective chineze, și au șocat audiența – mai cu seamă partea chineză! - prin tonalitatea nemaivăzută a pozițiilor (analizele aici și aici). China vrea să pară în ofensivă.

2. Strategia de comunicare a Chinei este relativ identică în stil cu cea a Federației Ruse: nu doar că nu își asumă nimic din poziția Occidentului, pe care o respinge de plano, dar reacționează încercând să acrediteze ideea că, de fapt, orice ar face Federația Rusă – și China, în acest caz – este mult mai puțin decât a făcut Vestul în general și America în special. Ideea de bază este că Occidentul nu mai are supremația morală pentru a apostrofa nicio altă țară, pentru că și el a greșit cel puțin la fel de mult și, prin urmare, nu are autoritatea morală de a „da lecții cuiva”.

3. Dacă cele două strategii de comunicare, cea rusă și cea chineză, sunt coordonate, nu putem ști cu certitudine. Asistăm însă, indirect, la un „acord diplomatic”, mai mult sau mai puțin tacit, între Moscova și Beijing care, în premieră, pe diapazoane diferite și pe dosare diferite – Rusia pe cazul Ucrainei, China pe lumii întregi – practică același stil de diplomație și pun pe masă același seturi de critici față de America și față de Occident.

Cu ce rezultat și câtă credibilitate? Greu de spus deocamdată, dacă ne raportăm la scara întregii planete. Menționăm că, în cazul evenimentelor recente legate de vizita doamnei Nancy Pelosi la Taipei, reacția chineză devine și mai relevantă și, de ce nu, mai constrângătoare.

Să trecem acum la partea a cincea a răspunsului Chinei la strategia americană. Prima parte se poate citi aici, a doua parte aici, a treia parte aici, a patra parte aici. A cincisprezecea greșală: SUA vor să ofere țărilor o alegere alternativă pentru a le scăpa de investițiile opace care creează povara datoriei.

Faptele: În furnizarea de ajutor extern, China a respectat întotdeauna suveranitatea țării beneficiare, fără a impune nicio condiție, insistând asupra beneficiilor reciproce și a unei situații avantajoase pentru ambele părți. Ajutorul Chinei a adus beneficii tangibile țărilor în curs de dezvoltare, ceea ce a dus la aprecierea și mulțumirea acestora.

Foto: BEIJING, CHINA - 04 SEPTEMBRIE 2015: Președintele chinez Xi Jinping (dreapta) dă mâna cu președintele sud-african Jacob Zuma la Sala Mare a Poporului pe 4 septembrie 2015 în Beijing, China. Jacob Zuma a sosit în China pentru a participa la activitățile comemorative ale celei de-a 70-a aniversări de la victoria Războiului de rezistență al poporului chinez împotriva agresiunii japoneze și al celui de-al Doilea Război Mondial.

Așa-numita „capcană a datoriilor Chinei” este o „capcană a discursului” folosită de Statele Unite și de Occident pentru a defăima China și pentru a se amesteca în cooperarea Chinei cu alte țări în curs de dezvoltare. Potrivit unui articol publicat în Atlantic Monthly în 2021, „teoria capcanei datoriilor Chinei” este doar o mare minciună fabricată de unii politicieni occidentali.

Capitalul occidental constituie cel mai mare creditor al țărilor în curs de dezvoltare. Conform statisticilor din 2022 ale Băncii Mondiale privind datoria internațională, în datoria externă globală a Africii, datoria instituțiilor financiare multilaterale reprezintă 28,8%, iar datoria creditorilor comerciali, dominată de instituțiile financiare occidentale, reprezintă 41,8%, ambele deținând aproape trei sferturi din datorie, ceea ce le face să fie cei mai mari contribuitori la datoria Africii.

Directorul Centrului pentru Studii China-Africa (China-Africa Research Initiative) de la Universitatea Johns Hopkins a declarat că, după ce a analizat mii de documente privind împrumuturile externe oferite de partea chineză, majoritatea pentru proiecte din Africa, nu a găsit nicio dovadă care să ateste că China intenționează să forțeze țările sărace să se îndatoreze, să le confişte activele sau să încerce să aibă un rol mai amplu în afacerile lor interne. Datele din cercetarea centrului arată că ponderea totală a datoriei externe a Chinei în Africa este de 17%, mult mai mică decât în Occident. Nicio țară africană nu a fost forțată să-și folosească resursele strategice, cum ar fi porturile și minele, ca garanție pentru a obține finanțare din partea Chinei. Deutsche Welle (DW) susține că R.P.Chineză nu poate avea acces la infrastructura țărilor africane debitoare în cazul în care acestea nu-și pot plăti datoriile.

Esența problemei datoriilor este o problemă de dezvoltare. Cheia pentru rezolvarea acestei probleme constă în asigurarea faptului că fondurile împrumutate sunt utilizate în mod eficient.

În cazul Africii, de exemplu, finanțarea acesteia de către țările occidentale este concentrată în principal în domenii neproductive, iar majoritatea împrumuturilor includ condiții politice, precum drepturi ale omului, reforme în domeniul justiției, care nu reușesc să promoveze cu adevărat dezvoltarea economică, să crească veniturile fiscale ale guvernului și să îmbunătățească balanța de plăți, ci devin în schimb instrumente pentru controlul și cauzarea de prejudicii în Africa.

China a respectat întotdeauna voința poporului african și s-a bazat pe nevoile reale ale Africii, iar investițiile și finanțările sale în țările africane sunt utilizate în principal pentru construirea infrastructurii și pentru domenii productive. De la începutul noului secol, China a sprijinit în mod activ dezvoltarea economică a Africii, oferind un nou canal de finanțare pentru Africa, diferit de tradiționalul „Club de la Paris”, ceea ce a ajutat Africa să își consolideze propriile funcții, să își îmbunătățească capacitatea de dezvoltare independentă. Acesta a oferit un impuls eficient „erei de aur”, a Africii, care a înregistrat o creștere economică rapidă timp de douăzeci de ani consecutivi.

Deborah Brautigam, profesor la Universitatea Johns Hopkins, a remarcat diversitatea investițiilor chineze. Numai în 2014, companiile chineze au semnat contracte în valoare de peste 70 de miliarde de dolari americani pentru construcția unor infrastructuri importante, cum ar fi spitale, conducte de petrol, gaze și aeroporturi în Africa.

Conform unor statistici incomplete, din 2000 până în 2020, China a construit peste 13.000 de kilometri de drumuri și căi ferate în Africa, a construit peste 80 de instalații energetice de mare anvergură, a ajutat la construirea a peste 130 de unități medicale, 45 de stadioane și peste 170 de școli, formând în total peste 160.000 de profesioniști în diverse domenii pentru Africa.

Proiectul Nairobi Expressway, construit de companii chineze în Kenya prin parteneriat public-privat a creat peste 6.000 de locuri de muncă locale și a beneficiat de peste 200 de subcontractanți și câteva sute de furnizori locali. Guvernul kenyan a apreciat foarte mult acest lucru, numindu-l o manifestare importantă a cooperării reciproc avantajoase pentru ambele părți.

Proiectul portului de mare adâncime Lekki din Nigeria (Lekki Deep Sea Port), în care sunt implicate companii chineze, a oferit peste 1.200 de locuri de muncă locale și se preconizează că va crea, direct și indirect, 170.000 de locuri de muncă după finalizare.

Un studiu realizat de oamenii de știință din Hong Kong arată că peste 80% dintre angajații companiilor chineze care au participat la sondaj erau africani locali.

Cercetările efectuate de London School of Economics and Political Science arată că investițiile chineze în Africa au avut un impact „semnificativ și pozitiv” pe termen lung.

Potrivit unui studiu realizat de RAND Corporation, legăturile feroviare între partenerii comerciali au contribuit la o creștere de 2,8% a exporturilor din țările situate de-a lungul „Centurii și Drumului”.

China acordă o importanță deosebită sustenabilității datoriei proiectelor și a semnat „Principiile directe privind finanțarea Centurii și Drumului” cu 26 de țări încă din 2017. În 2019, China a publicat „Cadrul de sustenabilitate a datoriei pentru țările participante la inițiativa Centura și Drumul”, bazat pe situația datoriei și a capacității de rambursare a țărilor debitoare, insistând asupra consultării egale, respectării legilor, deschiderii și transparenței, sporind supravegherea și evaluarea beneficiilor economice, sociale și de subzistență ale proiectelor, orientând fluxul de datorie suverană către zone eficiente și asigurând beneficiile pe termen lung ale proiectelor. În același timp, China a depus, de asemenea, eforturi proactive pentru a „reduce povara” țărilor debitoare.

Potrivit unui studiu al Băncii Mondiale, China a restructurat datoria țărilor cu venituri mici de șaptezeci și unu de ori între 2008 și 2021. În 2020, China a răspuns activ Inițiativei G20 de reducere a datoriei, oferind peste 1,3 miliarde de dolari americani pentru reducerea datoriei numai în acel an, reprezentând aproape 30% din totalul reducerii datoriei G20, ceea ce o face cel mai mare contribuitor din G20. China a semnat acorduri de suspendare a datoriilor și a ajuns la o înțelegere reciprocă privind reducerea datoriei cu 19 țări africane și a participat în mod activ la cadrul comun al G20 pentru a trata, de la caz la caz, problema datoriei Ciadului și a Etiopiei.

Există o nemulțumire larg răspândită în rândul țărilor în curs de dezvoltare, deoarece SUA și țările occidentale nu numai că nu iau măsuri, dar critică ajutorul venit din partea Chinei.

Profesorul Samita Hattige, consilier la Comisia Națională pentru Educație din Sri Lanka, a declarat într-un interviu acordat Global Times că „Împrumuturile acordate de China se

bazează pe nevoile guvernului din Sri Lanka de a ne îmbunătăți infrastructura, iar aceste împrumuturi au făcut o mare diferență pentru economia și mijloacele noastre de trai. Așa-numita „capcana datoriilor Chinei” nu există. În plus, ponderea Chinei în datoria externă a Sri Lanka este de aproximativ 10%. Aparent unele mass-media au ales să ignore acest fapt. În timp ce mass-media occidentală promovează „capcana datoriilor Chinei”, aceasta, ascunde de fapt, în mod deliberat valoarea economică uriașă a dezvoltării economice, a locurilor de muncă, a atragerii de investiții etc. care rezultă din îmbunătățirea infrastructurii”.

Pe data de 17 ianuarie 2022, Sri Lanka's Daily News a publicat un articol intitulat „Sri Lanka, Bangladesh și Nepal au nevoie de China pentru dezvoltare”, în care se afirma: „Țările din Asia de Sud au nevoie de China în procesul lor de dezvoltare, deoarece China este sinonim cu termenul „dezvoltare”. Inițiativa Chinei „Centura și Drumul” a adus beneficii pentru aproape toate țările din Asia de Sud. În ceea ce privește Sri Lanka, această țară este beneficiara proiectelor chineze. Deși atunci când vine vorba de această țară mulți vorbesc doar despre „capcana datoriilor chineze”, nimeni nu menționează dezvoltarea pe care investițiile chineze au adus-o în porturile maritime, aeroporturile, autostrăzile naționale și centrele de distribuție din Sri Lanka.”

Într-un interviu acordat celor de la Nikkei Asian Review în 2022, președintele Ugandei, Yoweri Museveni a declarat că „Africa a avut probleme (datorii) în ultimii 600 de ani, din cauza comerțului cu sclavi, colonialismului și neocolonialismului, niciuna dintre acestea plecând din China. Partea chineză a sprijinit poporul african în lupta împotriva colonialismului înainte de a începe activitatea economică pe continent.”

Președintele Rwandei, Paul Kagame, a subliniat că prezența Chinei în Africa este diferită de cea a altor țări: „China nu a forțat niciodată nicio țară să îi acorde împrumuturi cu scopul de a acumula datorii.”

Ministrul nigerian de Externe, Geoffrey Onyeama, a declarat că Nigeria a ales companii chineze pentru proiecte de infrastructură, deoarece acestea au experiență și oferă tarife competitive, așadar China nu a folosit proiectele pentru a exercita așa-numita „influență”.

A șaisprezecea greșeală: De prea mult timp companiile chineze beneficiază de un acces mult mai mare pe piața americană decât companiile americane în China. Companiile americane care își desfășoară activitatea în China se confruntă adesea cu transferuri sistematice forțate de tehnologie, în timp ce companiile chineze din SUA au fost protejate de statul nostru de drept.

Faptele: China s-a angajat întotdeauna să promoveze un mediu de afaceri favorabil, bazat pe principiile pieței, guvernat de lege și conform standardelor internaționale. În schimb, mediul de afaceri pentru companiile chineze din SUA continuă să se deterioreze.

China este economia care a înregistrat cea mai substanțială îmbunătățire a mediului de afaceri. În ultimii ani, a depus eforturi continue pentru a reduce lista negativă a investițiilor străine, și-a îmbunătățit instituțiile de promovare și protecție a investițiilor și de raportare a informațiilor și alte sisteme și a consolidat protecția proprietății intelectuale, devenind astfel una dintre cele mai bune

economii din lume în ceea ce privește mediul de afaceri. Odată cu îmbunătățirea continuă a mediului de afaceri și a mega-pieței sale interne, China este un magnet pentru investițiile transfrontaliere din întreaga lume. Numărul de noi întreprinderi cu investiții străine este în creștere constantă în China. Între 2012 și 2021, numărul întreprinderilor cu investiții străine în China a crescut de la 441.000 la 664.000, ceea ce reprezintă o creștere de peste 50%. Potrivit raportului „Doing Business 2020” publicat de Banca Mondială, China s-a clasat pe locul 31 în lume în ceea ce privește ușurința de a face afaceri, urcând cu 47 de locuri în doi ani. Sondajul privind „Încrederea în afaceri din anul 2021” realizat de Camera de Comerț a Uniunii Europene în China arată că majoritatea companiilor europene intervievate au considerat că aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală este „adekvată” sau „excelentă în China”, ceea ce reprezintă un nivel record de satisfacție.

Companiile străine, inclusiv cele americane din China, sunt cele care pot spune cel mai bine dacă mediul de afaceri din China este bun sau nu. Potrivit studiului privind „Mediul de afaceri din China în 2022” publicat de Camera Americană de Comerț din China, 58% dintre companiile americane din China au înregistrat o creștere a veniturilor în 2021, 66% dintre companii intenționează să își majoreze investițiile în China în acest an, iar China rămâne o prioritate de top a planificării investițiilor globale pentru 60% din companii. Potrivit „Sondajului privind mediul de afaceri din China în anul 2021”, publicat de Consiliul de Afaceri SUA-China, 95% dintre companiile intervievate continuă să aibă profit în operațiunile lor în China, iar 74% dintre companii au luat China drept o prioritate de top sau una dintre primele cinci țări prioritare în strategia lor de afaceri. În primele patru luni ale anului 2022, investițiile reale ale SUA în China au crescut cu 53,2% de la an la an. Aceste cifre demonstrează pe deplin optimismul companiilor străine în perspectivele de dezvoltare economice ale Chinei, precum și recunoașterea mediului de afaceri al Chinei și despre încrederea în construirea unei afaceri pe termen lung pe piața chineză.

Pentru a-și menține hegemonia și interesele economice, SUA au abuzat de puterea lor națională, încălcând principiile economiei de piață și regulile comerțului internațional și au recurs la toate mijloacele posibile pentru a suprima și a limita întreprinderile chineze.

Guvernul SUA a fabricat tot felul de minciuni precum „munca forțată” în încercarea de a suprima industriile de bumbac, de roșii și fotovoltaice solare din Xinjiang. Conform unor statistici incomplete, în 2021, Serviciul Vamal și de Protecție a Frontierei (CBP) a emis șapte ordine de suspendare a mărfurilor trimise în SUA (precum îmbrăcăminte, textile, semințe și conserve de roșii, pastă de tomate, produse pe bază de siciliu, produse electronice etc. produse în Xinjiang), care implică „munca forțată”. Au confiscat bunuri în valoare de 485 de milioane de dolari americani, ceea ce reprezintă o creștere semnificativă atât în ceea ce privește cantitatea, cât și valoarea față de 2020. Actuala administrație americană a depășit-o pe cea anterioară în ceea ce privește numărul, cât și intensitatea sancțiunilor impuse Chinei pe problema ce vizează situația din Xinjiang.

SUA au impus restricții ample asupra finanțării și funcționării întreprinderilor chineze în SUA prin mijloace administrative opace și nedrepte. Potrivit statisticilor oficiale americane, SUA au inclus până în prezent 1.055 de entități și persoane fizice chineze (cu excepția entităților afiliate în străinătate) pe diverse liste de sancțiuni. Dintre acestea, 467 se află pe lista entităților, 306 pe lista resortisanților special desemnați și a persoanelor blocate (SDN), 201 pe lista persoanelor neverificate, 68 pe lista întreprinderilor din cadrul complexului militar-industrial chinez, precum și alte câteva entități. În februarie, Biroul Reprezentantului Comercial al SUA (USTR) a adăugat WeChat și AliExpress pe cea mai recentă „lista a piețelor notorii”, în timp ce Pinduoduo și alte companii chineze, precum și nouă piețe fizice chineze au rămas pe listă.

A șaptesprezecea greșală: China profită de deschiderea economiei americane pentru a se angaja în spionaj, piraterie informatică și furt de tehnologie cu scopul de a-și promova propriile inovații militare, de a-și consolida supravegherea internă și de a crește dependența altor țări de tehnologia sa. Statele Unite ale Americii ar trebui să se asigure că tehnologiile sunt înrădăcinate în valori democratice.

Faptele: Inovația și dezvoltarea tehnologică a Chinei se bazează pe propriile investiții și eforturi. Trasarea unor linii ideologice de către partea americană în ceea ce privește schimburile și cooperarea științifică și tehnologică întruchipează mentalitatea lor de Război Rece.

China este un mare inovator în lume, fiind lider mondial în ceea ce privește contribuțiile și rata de creștere în inovare. Potrivit statisticilor, investițiile în cercetare și în dezvoltarea socială ale Chinei în 2021 au ajuns la 278,64 trilioane de yuani în 2021, o creștere cu 14,2% față de anul precedent. Un total de 696.000 de brevete de invenție au fost autorizate în 2021, în creștere cu 31,3% față de anul anterior.

Raportul privind Indicele Global de Inovare 2021 (Global Innovation Index-GII) publicat de Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale (WIPO) a arătat că Republica Populară Chineză a urcat de pe locul 35 pe locul 12 în ceea ce privește capacitatea națională de inovare. China găzduiește în prezent nouăsprezece dintre primele o sută de clustere de știință și tehnologie din lume la nivel mondial, ocupând locul al doilea în lume. Solicitanții chinezi au depus 69.500 de cereri internaționale de brevet, ceea ce a făcut ca R. P. Chineză să ocupe primul loc în lume pentru al treilea an consecutiv. Statisticile Oficiului European de Brevete (EPO) arată că în 2021 au fost înregistrate în total 16.665 de cereri din China, ceea ce reprezintă o creștere de 24% de la an la an și cea mai mare creștere în rândul principalelor țări care depun brevete.

În ultimii ani, China s-a integrat activ în rețeaua globală de inovare în știință și tehnologie și s-a bucurat de rezultate fructuoase în schimburile tehnologice și interpersonale în cadrul inițiativei „Centura și Drumul”. De asemenea, China a promovat în mod activ procesul de aderare la Acordul de la Haga și la Tratatul de la Marrakesh, contribuind la guvernarea globală a drepturilor de proprietate intelectuală. Potrivit sondajului privind „Încrederea în afaceri în China din anul 2021” realizat de Camera de Comerț a Uniunii Europene, peste jumătate dintre companiile intervievate consideră aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală în China ca fiind „suficient de bune” sau „foarte bune”.

Din punct de vedere istoric, SUA au furat în mod repetat drepturile de proprietate intelectuală prin spionarea informațiilor, atragerea imigranților și monopolizarea brevetelor pentru a obține dividende tehnologice.

După cel de-Al Doilea Război Mondial, SUA au lansat operațiunea Paperclip pentru a jefui brevetele tehnologice ale Germaniei, inclusiv cele privind aeronavele avansate și controlul rachetelor dirijate.

Aproape toate agențiile guvernamentale germane, instituțiile de cercetare și de dezvoltare și marile companii germane au fost jefuite, iar oamenii de știință germani au fost forțați să imigreze în SUA.

În anii 1990, agențiile de informații americane au instalat dispozitive de interceptare în mașinile negociatorilor japonezi în timpul discuțiilor comerciale cu automobile pentru a obține atât informații interne, cât și avantaj în negocieri. În 2001, compania europeană Airbus a dat în judecată compania Boeing pentru spionaj în afaceri prin urmărirea apelurilor telefonice, a faxurilor și a e-mailurilor angajaților Airbus folosind sistemul electronic de supraveghere numit „Echelon” al Agenției de Securitate Națională a SUA (NSA). În 2013, Departamentul de Justiție al SUA a reținut patru directori ai grupului industrial francez Alstom pentru a constrânge compania să-și vândă la un preț scăzut activitățile de bază, precum energia și rețeaua către compania americană General Electric. În 2021, mass-media daneză a dezvăluit că Agenția Națională de Securitate a

SUA a interceptat înalți oficiali și antreprenori din țările europene folosind infrastructura de internet din Danemarca.

În plus, folosind drept pretext „lipsa de cipuri”, Statele Unite au stabilit de asemenea, termene limite pentru a forța producătorii de cipuri de top din diferite țări să trimită informații cheie, precum comenzi, informații despre clienți și inventar, în efortul de a schimba situația în sectorul cipurilor.

Deși susțin că promovează „pacea și deschiderea”, SUA ridică adesea bariere tehnologice, punând laolaltă așa-numită „alianță tehnologică democratică”, politizând știința și tehnologia și transformându-le în probleme ideologice, formând astfel „cercuri restrânse exclusiviste”. Identificând aproape 20 de categorii drept tehnologii-cheie de control, precum biotehnologia și inteligența artificială, SUA au impus, de asemenea, controale stricte ale exporturilor, revizuirii stricte ale investițiilor și au generalizat conceptul de „securitate națională” în încercarea de a „împiedica” dezvoltarea industriilor de înaltă tehnologie în alte țări, încălcând grav drepturile țărilor în curs de dezvoltare în urmărirea progresului științei și tehnologiei.

Sursa chineză <https://hqttime.huangju.com/share/article/48UL6gvTuxW>